

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074644016/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

spillere sættes i første Plan, medens andre uden Grund skydes til Side. Hvad mon kan hindre en Opførelse af *Erasmus Montanus*, som altid burde kunne sættes op paa fjorten Dage? Hvis vore bedste Kræfter ikke kan Holbergs Komedier paa deres Fingre, hvad kan de saa? Og hvem vil man bilde ind, at der ikke samtidigt kan holdes Prøver paa en Opera og et Skuespil? Dagen er lang, hvis man vil bruge den. Imellem 10 og 6 kan der blive fire Timer til hver Prøve. Spørg en Smule efter paa andre Teatre, hvorledes dér maa arbejdes! Men det kgl. Teater er vist altfor fornemt og kongeligt.

Og saa fejrede man Holberg i al Tarvelighed og for tomme Bænke.

Det var forsaavidt urimeligt, som *Pernilles korte Frøkenstand* fremstilles med stor Dygtighed. Hr. Mantzius' Jeronimus er bleven bredere og kraftigere med Aarene, Hr. Olaf Poulsens Henrik ejer megen kunstnerisk Myndighed, og hvor er det ikke heldigt, at Fru Sindings Humør og Energi endelig er vundne for Pernille! Af Hensyn til hende maa det ganske bestemt forlanges — som mange Gange før — at Henrik mod Stykkets Slutning ved et stumt Spil meddeler Pernille den iværksatte Intrige. Hvorledes skulde denne Pernille, der saa bestemt modsatte sig Leonoras Giftermaal med den gamle Jeronimus, selv bekvemme sig til at ægte hans *Posterioriteter*? Hun, som har prædikeret,

at kun fattige Piger bør tage de gamle Ægte herrer, hvorfor skulde hun, som nu er en rig Frøken, søbe den Kaal, som hun nødte Leonora til at afslaa? Men derimod, hvis Henrik *har* fortalt hende Sammenhængen, saa er Sagen klar, saa handler hun i god Overensstemmelse med sig selv. Det vilde derfor klæde det kgl. Teater at gøre denne lille Forandring — for at fejre Holbergs sunde Fornuft.

Endnu kan bemærkes, at Hr. Poul Nielsen ikke uden Held søgte at bevare Traditionen fra Schrams vidunderlige Radelzier.

V.

11te December 1897.

Det kgl. Teater behandler med en vis Drilskhed de Folk, til hvis Profession det hører at besøge Teatrets Forestillinger. For en Uge siden anmodede Teatret dem om at overvære *Pernilles korte Frøkenstand*, der bragtes frem til en yderst tarvelig Holbergfest, og en Uge efter indbyder Teatret til — *Pernilles korte Frøkenstand* igen. Hvor varmt end Ens Hjærte slaar for Holberg, saa bliver to Forestillinger af samme Komedie saa